

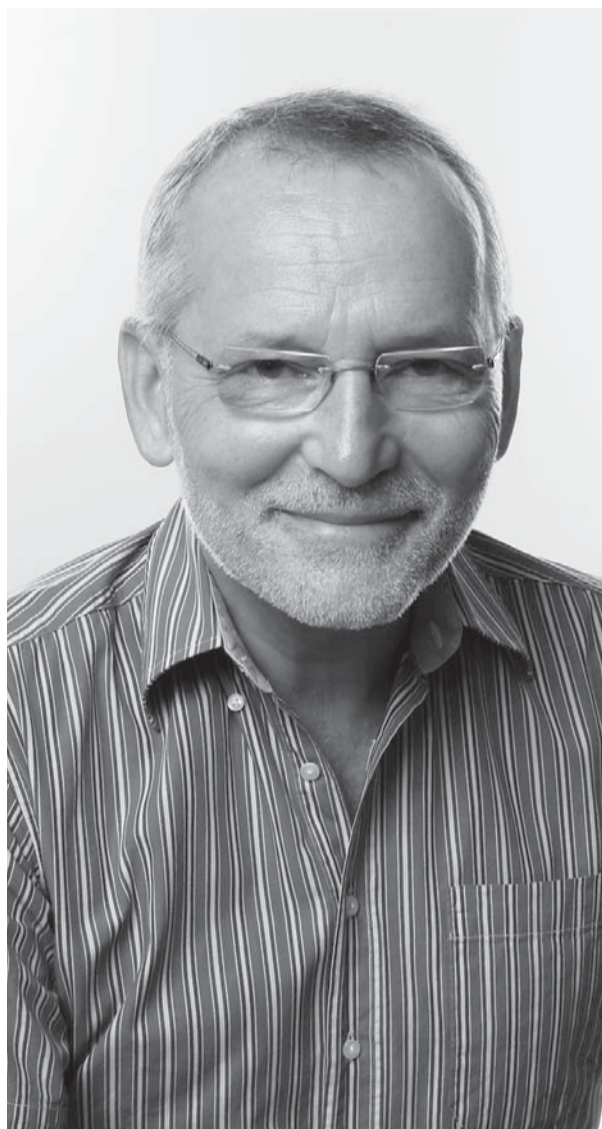
HRADECKÝ DEMOKRATICKÝ KLUB

PRO VŠECHNY OBČANY
MĚSTA HRADCE KRÁLOVÉ

Zodpovědní a pracovití **VOLÍ HDK** - zodpovědné a pracovitě

JSME POLITICKÉ HNUTÍ – HDK

Tak jste si otevřeli druhé číslo volebních novin HDK. Díky za to. Připravili jsme pro vás opět nějaké informace o dění v Hradci Králové a také, samozřejmě, něco o našem hnutí. Od posledních novin došlo v našem klubu k zásadní změně. Byli jsme registrováni ministerstvem vnitra jako politické hnutí Hradecký demokratický klub. To samozřejmě souvisí i s blížícími se komunálními volbami. Oslovili jsme naše voliče a během několika dní bylo shromážděno více než 1500 podpisů z tisíce nutných pro registraci hnutí. Bez problémů.

To, že se blíží volby a to jak senátní, tak komunální už také můžeme poznat z plakátů a billboardů, odkud se na nás smějí obličejové o dvacet roků mladší než ve skutečnosti jsou, na sociálních sítích probíhají někdy až ubohé a hlavně zcela nepravdivé zprávy o zadluženosti města, alkoholismu náměstků primátora a mnohé další nesmysly. Některé kandidáty můžeme vidět s úsměvem na rtech v situacích, ve kterých snad ani nikdy nechtěli být. Prezentují se jako sportovci, znalci daní, dluhů, rozpočtu, dopravy v pohybu i klidu, staveb fotbalových stadionů, rybáři, vzorní tatkové, přátelé všech a mnohokrát jinak. Ale tak to asi bylo je a bude. Jen nevím jestli to pro nás, kteří se těchto taškaric účastníme, nejsou spíše záporné body. Uvidíme.

Samozřejmě i v tomhle vydání vám všem posíláme seznam tematických okruhů, které můžete připomínkovat v našem snažení nazvaném - pomozte i vy s volebním programem HDK, napište nám zejména o tom, co vnímáte negativně a co by se podle vás mělo a dalo zlepšit. A děkuji všem za desítky připomínek, které nám už dorazily.

Hezký a příjemný zbytek dovolených vám přeje

Zdeněk Fink Zdeněk Fink

Ing. Jindřich Šaršon

1. Pod hlavičkou HDK jsem kandidoval od doby jeho založení. Dlouhodobě znám většinu kandidátů jako slušné a pracovitě občany s hlubokým zájmem o věci veřejné a snahou svému Hradci pomoci. Chci pokračovat ve svém zaměření na ekonomicky úspěšné chování městských podniků a samozřejmě se zaměřit na plnění volebního programu HDK.

2. Dlouhodobě pracuji jako předseda komise místní samosprávy na Novém Hradci Králové a dobře znám potřeby občanů na té nejvyšší úrovni. V práci zastupitelstva mohu také nabídnout své technické znalosti v systému dálkového vytápění a své ekonomické znalosti.

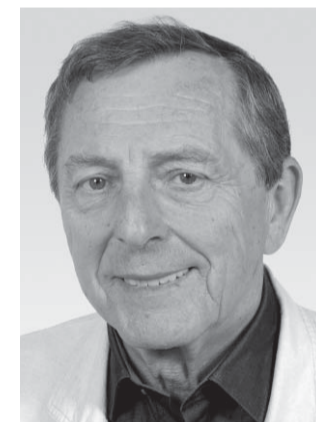
3. Nejvíce asi využíváme krásné okolí Hradce Králové pro krátkodobou rekreaci v Hradeckých lesích. Velmi jsme také spokojeni s úrovní i poskytovanými službami v novém zařízení Městské knihovny. Samozřejmě nás i těší významný výkonostní posun u hradeckého hokejového klubu. Postrádám multimediální vzdělávací centrum s interaktivními expozicemi, které by pomohlo návštěvníkům seznámit se formou hry s fyzikálními, technickými i dalšími principy, které nás v naší společnosti obklopují. Příklady takových center nalezneme nejen v zahraničí, ale i u nás v Liberci, Ostravě nebo Olomouci.

Tyto noviny vyšly 28. 8. 2014
Další vydání plánujeme na:
11. 9., 25. 9. a 9. 10.

tak, jak si to přeji já a se mnou i mnoho obyvatel Hradce Králové. Myslím, že současný primátor udělal pro město mnoho dobrého, ale měl na to příliš málo času. Proto by bylo dobré, aby mohl svou práci úspěšně dokončit.

2. Byla bych ráda, kdyby mne podpořilo co nejvíce obyvatel Hradce Králové, kteří smýšlejí stejně jako já. Mohla bych se potom snažit prosadit rozvoj Hradce Králové podle priorit a zájmů většiny jeho obyvatel, nikoliv podle zájmů soukromých skupin. Nechci se zaplést do politikaření, které dnes bohužel často zasahuje i do komunální politiky. Chci se zasadit o oživení starého města, které v současnosti připomíná uzavřenou rezervaci. Také chci působit v rovině kultury a sportu. Budu podporovat rozvoj zejména neorganizované mládeže a jejich přilákání ke sportu.

3. Jako hrdá Hradečanka mám ráda Hučák a jeho okolí. Často jsem v dětství do těchto míst chodila. Mládí jsem prožila jako studentka nedalekého Tylova gymnázia a mnohé volné chvíle jsme trávili na břehu Labe u jezů nebo v Jiráskových sadech. Myslím, že tato část města je územím klidu, pohody a rozjímání. Měli bychom si vážit takových míst v centru a s pokorou respektovat rozčlenění území města, vytyčené architektem Gočárem, protože bez dodržení dlouhodobého směru vývoje, bude naše město jen chaotickým shlukem objektů a lidí.

Ing. Jaroslav Štěchovský

1. Otázku i odpověď trochu posunu. Politická práce v rámci HDK je již mnoho let založena na organizované, stále probíhající pracovní diskusi mezi výkonnými zastupiteli, členy výborů a komisí a ostatními členy a příznivci HDK. Prosazují se pak takové nápady a postřehy, které přijdou zdravou oponenturou a jsou tedy rozumnější, než okamžitá, unáhlená či populistická rozhodnutí.

2. Nejde ani tak o hlas pro mne, myslím, že všichni kandidáti HDK jsou přijatelní. Já sám jsem se mnoho let po změně politického systému věnoval práci ve veřejné správě, kdysi dokonce jako zastupitel a starosta, v posledním období pak jako člen finančního výboru zastupitelstva nominovaný HDK. Mám i bohaté zkušenosti ze své profese, kde se zabývám hospodařením energií.

3. Hradec Králové je nádherné město s původně dobře založenou infrastrukturou. Nenechme si tento odkaz předků dále ovlivňovat módními tlaky velkých prodejních center, které ji, byť nepřímou, narušují.

3 TÉMATA PRO NAŠE KANDIDÁTY

1. Proč jsem přijal kandidaturu do zastupitelstva města a co chci prosadit v případě zvolení?
2. Proč by mně voliči měli dát hlas, co mohu městu nabídnout?
3. Volné téma

Mgr. Vladimír Springer

1. Hodně jsem o tom uvažoval, léta přibývají, ale hlava pořád ještě slušně funguje a tak, určitě ve svém posledním volebním období, zkusím být prospěšný městu a jeho obyvatelům. Nešel bych do toho znovu, pokud bych nebyl přesvědčen o tom, že jsem schopen aktivně využívat svých schopností a životních zkušeností a přispět k dalšímu rozvoji města. Jako radní jsem se po obě období

vždy snažil hledat a podporovat co nejlepší řešení.

2. Jsem rodilý Hradečák a velmi mi záleží na tom, jak město vypadá, jak se v něm žije a hlavně, jak se v něm bude žít. V pozici učitele a později ředitele školy jsem se trvale učil vnímat názory jiných, zvažovat je, srovnávat je s mými postoji a nakonec hledat správné nebo alespoň přijatelné rozhodnutí. Myslím, že jsem to postupně zvládl a snažím se tak postupovat i ve své pozici politika - amatéra. To také mohu nabídnout i do budoucna.

3. Hradec Králové se mi velmi líbí a jsem bezpochyby hrdý na to, že zde bydlím, podle svých sil pracuji a bavím se. Tím neříkám, že není co zlepšovat. V poslední době mám snad největší radost z toho, jak se po mnoha letech podařilo zásadním způsobem změnit vzhled šedivých školských budov na barevné a funkční komplexy. A ještě jedno přání na závěr, moc bych chtěl se podívat na fotbal na novém a útulném stadionu.

Ing. Pavel Rytíř

1. Chci, aby bylo uskutečněno co nejvíce z programových cílů HDK a to bez zastupitelů HDK nepůjde. Jako první věci bych chtěl prosadit Zdeňka Finka znovu za primátora.

2. Především chci, aby voliči dávali hlas celé kandidátní listině HDK, nikoliv pouze mně. Věřím, že mne spoluobčané znají jako někoho, kdo je schopen něco užitečného udělat i pro druhé. Nabídnout mohu zkušenosti z podnikání, z oblasti informatiky, z organizování sportů. Mám docela dobrý přehled o možnostech samosprávy i o tom, co naopak samospráva zajistit nemůže, protože to je v pravomoci někoho jiného (státu, majitelů nemovitostí).

3. Líbil se mi model státní vědecké knihovny a „šedivý“ výsledek je pro mne zklamáním. Naopak se mi stále více líbí funkční veřejný prostor před hlavním nádražím včetně parkovacího domu pro kola.

Ing. Romana Dusová

1. Jsem rodilá Hradečanka. Mé město mi velmi přirostlo k srdci. Udělalo se zde mnoho dobrých věcí, něco se nepovedlo, ale ještě více je potřeba udělat. Divám se na město jako občan, nezatížena politickými hrátkami. S mými přáteli často řeším, co by se v našem městě mělo udělat pro to, aby byl Hradec Králové ještě příjemnějším místem pro žití. Proto jsem se rozhodla kandidovat do zastupitelstva, abych v případě svého zvolení mohla ovlivnit vývoj a priority města

Zednický metr na chorobopisy aneb ...to už musíte za mladými

**Rozhovor s doc. MUDr. Karlem Karpašem, CSc., přednostou ortopedické kliniky
Fakultní nemocnice Hradec Králové z let 1990 - 2009**

Napravoval stovky zlomenin. Vyměnil stovky kyčelních kloubů. Unikátní metodou prodloužil nohu 120 lidem. Byl lékařem hradeckých fotbalistů. V královédvorské ZOO operoval jaguára. Téměř dvacet let byl přednostou ortopedické kliniky Fakultní nemocnice v Hradci Králové. Doc. MUDr. Karel Karpaš, CSc. oslavil v červenci sedmdesátku, kterou by mu však vůbec nikdo nehádal. Je stále elegantní, stále vitální...

„Zase jsem se vrátil k fotbalu. Požádali mě, zda bych jim nedělal konzultanta, což jsem rád přijal. Jenže při domácím utkání s Mladou Boleslaví jsem musel zaskočit dokonce i na lavičce. V kabině klukům říkám – padějte tak deset metrů od lavičky. Jenže jako na truc měl Halilović problém u rohového praporku, takže jsem musel utíkat přes celé hřiště. Jako za mlada před čtyřiceti lety...“

K aktuální příhodě přidává i další – o tom, jak před patnácti lety operoval malou samičku jaguára. „Pozvala mě ředitelka královédvorské ZOO Dana Holečková. Diagnostikoval jsem zánět kloubů a veterinářům doporučil operační zákrok. Oni si však netroufali, tak jsem sundal oblek, vyhrnul rukávy a říznul to. Všechno dopadlo dobře.“

Při vzpomínání došlo i na unikátní metodu prodloužení dolních končetin, kterou sovětský akademik Ilizarov zavedl a dělal ve Výzkumném ústavu pro experimentální a klinickou ortopedii a traumatologii v Kurganu. „Dvakrát jsem u něj byl a pak se do toho pustil i v našich podmínkách. Moji první pacientkou byla osmnáctiletá dívka z Lito-myšle, která měla po autonehodě dolní končetinu kratší o devět centimetrů. Podařilo se všechno dát do pořádku, ona se později šťastně vdala, má dvě děti a dodnes za mnou jednou ročně jezdí.“

Dovedl jste si – jako nastupující mladý lékař – představit, jak bude zdravotnickví vypadat v dnešní době, tedy ve třetím tisíciletí?

Samozřejmě v té době člověk těžko mohl dohlédnout na horizont dnešního technického vybavení, ale já zmíním něco jiného.

Úroveň naší medicíny a zdravotnictví byla v té době srovnatelná se světem. Za totality jsem měl možnost poprvé vyjet do zahraničí. Byl jsem v Holandsku a zpočátku na mě koukali tak trochu skrz prsty – prostě jako na exota, který se zpoza železné opony přijel podívat, jak se vlastně má medicína dělat. Ale už za čtrnáct dní za mnou začal přednosta kliniky chodit a ptát se na můj názor, jak by se tohle a tamto mohlo řešit. Tím chci říct, že už tenkrát byla úroveň našich lékařů dobrá. Nebylo srovnatelné technické vybavení. Český člověk si však uměl pomoci, chirurgii nevyjímaje. Neměl špičkový přístroj či nástroj? Dalo se to udělat dlátem nebo pilkou. Sice to nebylo ideální, ale myšlenky a operační postupy byly správné a přinášely výsledky.

Co vám na dnešním zdravotnictví vadí?

Ono nejde na takovou otázku odpovědět jednoduše, paušalizovat nebo dělat nějaké zkratky. Svěřím se proto s jedním pocitem a zkušeností. Jde o rozbujelou byrokracii. Spoustu věcí přebíráme ze zahraničí, bohužel

Poslední chvíle před další operací... Doc. Karel Karpaš vedl téměř dvacet let ortopedickou kliniku FN Hradec Králové.

i věci nedobré a mnohdy se vytrácí zdravý selský rozum.

Na všechno musí být papír. Pacienti při příjmu podepisují kvanta formulářů a dotazníků. Když to trochu přeženu: že neuklouzne na schodech, že bude kartáček na zuby dávat deset centimetrů od kraje umyvadla. Při tom je většina z nich v takovém psychickém rozpoložení, že v tu chvíli podepíše kde co a pořádně si ani nepřečte, co tam je vlastně napsané. A zase nadsázka: podstrčíte mu směnku a on ji podškrábne....

Ale přidám konkrétní případ z doby někdy před deseti lety. Vešel jsem do kanceláře a tam sekretářka se zednickým metrem přeměřovala chorobopisy. Neskutečným způsobem totiž nabobtnaly a ty aktuální jsme už neměli kam dávat. Byl měsíc duben a všechno bylo plné – na zbyvajících osm měsíců jsme museli hledat náhradní skříně. A to si vezme, že se chorobopisy musejí podle zákona archívat 99 let. Samozřejmě v místech k tomu určených a nikoliv v sídlech jednotlivých klinik – to by se tam za chvíli nevešel vůbec nikdo – ani lékaři, ani personál ani pacienti.

Horkým tématem byly a jsou poplatky. Co o nich soudíte?

Platit za ambulantní ošetření ztratilo smysl. Za pobyt v nemocnici by se ale platit mělo, vyjímám však z toho děti. Mohl by být stanovený limit dvacet až třicet dnů v roce se stokorunovou denní platbou, což by znamenalo 2000–3000 korun, tedy roční obnos únosný i pro důchodce či sociálně slabší. Víím, že i přes pobyt v nemocnici musejí doma platit nájem, nikdo jim na tu dobu neodpojí vodu, plyn nebo elektřinu. Na druhou stranu však doma musejí chodit nakupovat,

vařit si atd. Z pohledu nemocnic jde ve své podstatě o hotelové služby – za praní prádla, za ubytování, za stravu. A ta je, třeba v případě speciálních diet, v dnešní době hodně drahá. Myslím si proto, že tohle všechno limitované třeba částkou sto korun, by mělo fungovat a mohlo být pro všechny únosné.

Hodně bouře ve sklenici vody způsobilo i omezení lázeňské péče.

V širší dopadu napříč medicínou to byla nešťastná vyhláška a jsem rád, že se na to přišlo a změkčuje se. Pravdou je, že medicína udělala velký pokrok a např. řada břišních operací se dá dělat laparoskopicky. Tím se velice zkracuje doba rekonvalescence a je možné diskutovat o tom, zda je v těchto případech lázeňská péče nutná či nikoliv.

Bohužel se zapomělo na pohybové ústrojí. To při všech problémech prostě potřebuje následnou péči. Vždyť i zvířata se zahrabávají do bahna a naši předkové lezli do bahně. Navíc je prokázáno, že v dnešní době pohybové ústrojí přetěžujeme. Je potřeba dělat jeho generálku, na kterou musí navazovat relaxace. To jsou schopné zajistit jediné lázně se svými zdroji – tedy rašelínou a léčivou vodou.

Jsem pro to, aby byla zachována časná rehabilitace, tzn. do tří měsíců po velkých operacích a po úrazech. Pacienti v aktivním věku s chronickými potížemi by měli mít možnost lázeňskou péči opakovat. Ona to je ve své podstatě taková malá násobilka. Dobře, oni jsou tři nebo čtyři týdny v lázních, ale dalších jedenáct měsíců pracují. Pokud tohle takovým pacientům neumozníme, zůstanou na neschopence, budou brát léky a státu se to prodraží.

Shrnu – jsem pro to, aby v případě pohybového ústrojí lázeňská péče byla třítydenní a v pooperačním období čtyřtydenní.

Pokud si vzpomínám, sám jste se v minulosti v této oblasti hodně angažoval.

Máte pravdu, když se privatizovaly Lázně Velichovky, bývalý ředitel mě přizval do užšího vedení a rozjeli jsme úzkou spolupráci.

V čem?

Lázeňští primáři a lékaři, ale také vedoucí rehabilitační pracovníci a fyzioterapeuti prošli na naší klinice jakýmsi týdenním školením či kurzem. Poznali operátory, poznali další personál a byli blízko pacientům, jejich potenciálním klientům. Měli možnost být na operačním sále, sledovali pacienta na jednotce intenzivní péče prvních čtyřadvacet a osmačtyřicet hodin po zákroku, viděli časné pooperační výsledky, sledovali pooperační rehabilitaci. Podle mého názoru to byla velice dobrá a prospěšná záležitost. Všichni získali na tuhle problematiku úplně jiný náhled a do své práce ve Velichovkách si odnesli spoustu potřebných zkušeností. My jsme pro ně zároveň byli jakousi jistotou. Měli jsme ve Velichovkách pro naše odoperaované pacienty asi 40 lůžek. Pokud zde, ale i v jiných odděleních, nastaly komplikace nebo jiný problém – mohli zavolat a vše jsme odkonzultovali. Pokud bylo třeba, sedl jsem do auta a přijel, jezdil jsem i na pravidelné porady a důležité vizity.

Škoda, že Velichovky dopadly tak, jak dopadly. Teď je snaha o revitalizaci. Přál bych jim, aby se to povedlo, i když registruju, že to jde hodně ztuha.

Často se v poslední době diskutuje i o lékařské etice, zdá se mně, že už tak moc do popředí nevystupují zásady Hippokratovy přísahy.

Při našem studiu bylo přednášek o etice a empatii minimálně. Tehdy fungoval osobní příklad. Většina zkušených lékařů byla skutečnými osobnostmi a my se jim chtěli podobat. To bylo daleko lepší než všechna teorie.

Dnes jsou mezilidské vztahy ve společnosti horší, a bohužel, dostává se to i do medicíny. Ta je přetechnizovaná. Když to přeženu, tak diagnóza stojí na tom, že se pacient šoupne do tunelu, udělá se magnet nebo cétěčko. Ztrácí se kontakt lékaře s pacientem, zvláště při chronických chorobách.

Dám příklad z našeho ortopedického prostředí. My odoperujeme artrózu, ale tím to vůbec nekončí. Musíme s pacientem komunikovat. Říci mu co dál, jak budeme pokračovat, co čekáme od něj. Chceme zpětné reakce, ale také poslechnout si zdánlivě obyčejné informace: co se děje u nich v rodinách, co děti, jak se daří zahrádce, zvířectvu. I taková komunikace o rádobě všedních věcech léčbě nesmírně pomáhají, což se však v dnešní době tak trochu ztrácí.

Přihřeju si i odbornou polivčičku. V devadesátých letech se odboural

dvoustupňový atestační systém a ukazuje se, že to byl krok zpátky. Jezdí k nám zahraniční kolegové a podivují se, proč jsme zrušili věc, která byla potřebná a fungovala. První i druhá atestace mají své opodstatnění – v postgraduálním studiu dnes situace není nejlepší a měla by se zlepšit.

Co teď děláte?

Chodím do nemocnice dvakrát v týdnu. Jeden den mám pedagogické povinnosti a jeden den ambulanci. Přednášky a praktika mě baví. Je to hezké v tom, že mám čas se studentům věnovat naplno. Hodně mě těší jejich zájem. Často se stává, že sami požádají: Pane docente, chtěli bychom vědět ještě tohle... mohl byste nám dovéstletl tenhle problém? A tak, i když obrazně řečeno zazvonilo, zůstávám a diskutujeme dál. Tenhle moment je pro mě tím největším oceněním.

Jsem rád, že už mně odpadly provozní starosti a mám dost času. Dotazy nastolující nějaký takový problém řeším jednoduše, holou větou – To už musíte naproti, za mladými...

Kromě toho jste však i členem správní rady Klicperova divadla. Z průměrného oblastního divadla se po listopadu 1989 stala renomovaná divadelní scéna, která získala celou řadu prestižních cen, v květnu bývá dokonce středobodem evropského divadelnictví. Přemýšlel jste o důvodech proč tomu tak je?

Obrovský kus práce odvedl jeho ředitel Ladislav Zeman, který v průběhu let vyrostl ve špičkového manažera divadelního prostředí. Uměl si vybrat lidi kolem sebe, postavil herecký soubor a získal pro spolupráci renomované režiséry a dramaturgy. Sešla se parta lidí, která chtěla dělat kvalitní divadlo a výsledkem je celá řada prestižních cen. Ty nejsou zadarmo, nepadají z nebe a nedávají se za zásluhy, ale opravdu za to co se odehraje na jevišti i v celém divadelním prostředí.

Své samozřejmě sehrála i doba – po sametové revoluci v roce 1989 chtěli všichni využít toho, že nastala ta správná doba pro divadlo bez příškrcování, zákazů a omezení. Všichni byli plni elánu do práce a všichni chtěli dokázat, že na to mají. To všechno se u Klicperů spojilo v jeden celek. Důležité pro rozvoj divadla bylo i to, že jeho ředitel byl v městském zastupitelstvu, kde dokázal řadu věcí prosadit, ale také srozumitelně vysvětlit a získat podporu. Město prostě vzalo divadlo za své. Toho všeho dokázal Ladislav Zeman využít a dovést Klicperovo divadlo k vynikajícím výsledkům.

V letošním roce skončil ze zdravotních důvodů a myslím, že to je pro jeho dobro. Vést tolik let takový kolektiv a řídit takovou instituci není vůbec nic jednoduchého. Zdraví je vždycky přednější.

Vůbec nezavídím tomu, kdo nastoupí na jeho místo. Nebude to mít jednoduché, ta lafka je hodně vysoko a udržet ji nebude nic jednoduchého,

Doc. MUDr. Karel Karpaš, CSc.

Datum a místo narození: 21. července 1944 v Táboře.

Současné bydliště: Hradec Králové – Věkoše.

Stav, rodina: rozvedený, dvě dcery - Linda (37 let – manažerka společnosti obchodující se státy jižní Ameriky) a Karolína (30 let – zástupkyně ředitelky ZŠ a MŠ pro handicapované PROINTEPO Hradec Králové).

Vzdělání: Lékařská fakulta UK Hradec Králové (1968), atestace I. a II. stupně z ortopedie a traumatologie pohybového ústrojí (1972 a 1979), kandidát věd (1985), habilitace chirurgie (1989) - docent v oboru ortopedie a traumatologie pohybového ústrojí (1989).

Průběh zaměstnání: 1968–1972 sekundární lékař na ortopedické klinice Fakultní nemocnice Hradec Králové, 1972–1989 odborný asistent, 1980 až 1990 zástupce přednosty ortopedické kliniky, 1990–2009 přednost ortopedické kliniky FN Hradec Králové.

Dlouhodobé studijní pobyty: opakovaně ve Spolkové republice Německo, Nizozemí, SSSR, Polsko, krátkodobě v USA, Velké Británii a opakovaně v Rakousku.

Člen Evropské společnosti pro kostní a kloubní záněty (EBJIS) a Mezinárodní společnosti ortopedie a traumatologie (SICOT).

ale já jsem založením optimista, takže v to věřím.

*Tým jsme se dostali do manažersko-
podnikatelského prostředí. Jakou máte,
coby lékař, zkušenost s lidmi z této bran-
že. Dokáží odpočívát?*

Všem říkám, že není možné pracovat čtyřicet hodin denně a sedm dní v týdnu. Mnozí se podle toho zařídili, mnozí však nikoliv – nestačí si jít zahrát golf, který je více méně společenskou záležitostí.

Chybu však je i to, když se taková padesátka z ničeho nic vrhnou třeba na fotbal nebo cyklistiku. Do té doby nedělali nic a poté, co s hrůzou zjistí, že jim přibyla kila, začnou radikálně měnit životní styl. Pak se diví, že jim praskne achilovka nebo to mnohdy dojde do ještě horších konců. O tělo a jeho kondici je třeba pečovat systematicky a v přeneseném slova smyslu pomatovat na zadní kolečka. Rozumní manažeři by si měli udělat čas na relaxaci a tu tělu dopřát. Tělo přece nemůže fungovat pořád a bez přestávky nebo změny. Motor auta přece taky vypneme a nenecháme ho v nepřetržitém provozu.

Od divadla přes zdravý styl života manažerů není k fotbalu až tak daleko. Jak na svoje působení v něm vzpomínáte?

Prožil jsem chvíle pěkné i horší, ale na ty člověk rád zapomene. Báječný byl postup do I. ligy přes baráž s Teplicemi, úžasné pak vítězství v Českém poháru. S tehdejšími hráči jsme měli k sobě blízko, scházíme se dodnes – zavzpomínáme, pokritizujeme. Sportovní medicína mě v mládí hodně lákala. V té době jsem zavedl sportovní

poradnu, ve které jsme spoustu věcí konzultovali a hledali řešení. A nejen s fotbalisty, ale i s trenéry středisek vrcholového sportu nebo tréninkových středisek mládeže. Přišli a svěřili se, že mají nadějný jedince, ale nechtěli by ho hned na začátku utavit. Řešení jsme vždycky našli. Škoda, že dnes něco podobného není. Tréninky i vlastní zápasy či turnaje jsou mnohem fyzicky náročnější. Úroveň rehabilitace se sice zlepšila, ale myslím, že by se mělo ještě více pamatovat na prevenci. Zdá se mně, že zranění dolních končetin, operací vazů a achilovek je pořád víc a víc.

Když už jsme u fotbalu, nemůžu nezmínit výstavbu nového stadionu. Odhadnete, jak to všechno dopadne?

Spory ničemu nepomáhají, problém rozmělnují a to, že to jedna firma předává druhé, je nešťastné. Teď to má v rukách magistrát a zastupitelé. Věřím, že zvolí to nejlepší řešení ve prospěch fotbalu. Kdyby šlo jenom o stadion, mohlo být všechno mnohem dál. Změna je nutná, stadion je svou velikostí pro fotbal nevhodný, to se ví skoro od jeho začátku. Už padla celá řada návrhů co s tím, ale vše se táhne nesmírně dlouho. Jinde zvolili jednodušší a rychlejší řešení. Byl bych pro výstavbu nového stadionu se vším všudy jak má moderní stadion i se svým sportovním zázemím v dnešní době být.

Myslíte, že je Hradec Králové pořád Salonem republiky nebo už jde jen o takové automatické historické klišé?

Jsem přesvědčen, že toto označení na něj sedí, není to žádné klišé. Je

to dobré město pro bydlení. Je dobře, že se z větší části zachoval urbanistický plán z období mezi válkami. Už se to ale nedá říct o nových sídlištích – mám na mysli třeba Vysokou, Sluneční stráně nebo některé budovy ve městě. Jsou však věci, které se mně líbí – třeba nové autobusové nádraží. K tomu přidám i městskou hromadnou dopravu, ta funguje k naprosté spokojenosti. Je dobrá péče o mladé lidi, ke které patří hlavně propracovaný systém škol. Je provázaný od škol pro handicapované, přes mateřské, základní, střední až po vysokoškolské prostředí, reprezentované lékařskou a farmaceutickou fakultou a fakultou vojenského zdravotnictví. Obrovský rozmach udělala Univerzita Hradec Králové, která využila dobrých podmínek.

Chybí tu třeba kongresové centrum. Dva největší hotely postavené před rokem 1989 nesplňují v dnešní době požadovaný standard. Hradec by měl být kongresovým městem – vybízí k tomu blízkost Prahy, přispějí i dokončená dálnice D 11 a napojení na jižní tangentu u Opatovic. Dvě blízká města mají letiště. Kongresová turistika by Salonu republiky třetího tisíciletí slušela.

Rozvoj města má v rukách zastupitelstvo, ve kterém by nemělo být místo na příliš velké politikaření jako třeba ve sněmovně. Zajímavé je, že zejména v komunálních volbách ve městech a obcích se proti ostatním oborům daleko častěji prosazují třeba učitelé, ale zejména lékaři.

Tenhle trend jsem zaznamenal a vysvětlil je vcelku nasnadě. Dobrý lékař má důvěru svých pacientů. Ti se přesvědčují, že právě on dělá pro jejich dobro vše, co je v jeho silách. To se pak odrazí v tom, že pacient, vlastně občan a potenciaální volič věří, že lékař udělá vše pro zlepšení i jeho celkového života ve městě. Pro konkretizaci nemusíme chodit daleko, současný primátor našeho města je toho příkladem. A všechno to má i druhou vazbu – lékař na rozdíl od mnohých jiných profesí získá spoustu důležitých informací. Každý pacient totiž na vyšetřovacím stole prozradí mnohé, s řadou věcí se svěří a na hodně upozorní. Funguje tak jako dobrý zdroj informací. Pokud se dobře zpracuje a nezneužije, všechno jde opravdu lépe a užitek z toho mají všichni.

Děkuji za zajímavé odpovědi. (fh)

3 TÉMATA PRO NAŠE KANDIDÁTY

1. Proč jsem přijal kandidaturu do zastupitelstva města a co chci prosadit v případě zvolení?

2. Proč by mně voliči měli dát hlas, co mohu městu nabídnout?

3. Volné téma

Romana Lišková

1. Již několik let se účastním veřejného dění prostřednictvím svého působení v Hradeckém demokratickém klubu (dnes již hnutí) a v jeho barvách kandiduji již po druhé. Pracuji v komisi pro majetek a rozvoj bydlení města a stále narážím na skutečnost, že existují velké rezervy v efektivní komunikaci a společné motivaci všech zúčastněných, najít společné, nejlepší, správné a zákonné řešení ve prospěch obyvatel města a voličů se snahou zjednodušit lidem život a nešikanovat je nesmyslnými překážkami. Budu-li zvolena do řad zastupitelů města, budu se velmi snažit o konstruktivní komunikaci mezi samosprávou představovanou volenými zástupci a státní správou - úředníky magistrátu. Mým cílem tedy je, aby se návštěva úřadu stala pro občany příjemnou záležitostí s rychlým a vstřícným řešením jejich problémů.

Dále v případě mého zvolení budu rozhodně podporovat všechny projekty, které rozšíří počet pracovních míst pro absolventy středních a především vysokých škol. Vysoké školy ve městě vychovávají vzdělané a odborné pracovní síly, které však Hradec Králové nedokáže využít, jelikož nedisponuje dostatečnou nabídkou pracovních míst a příležitostí a mladí absolventi nejsou motivováni ve městě zůstat, zakládat rodiny a pracovat. Podpořím všechny návrhy a projekty, které tento pro město i mladé lidi nepříznivý stav dokážou alespoň zčásti napravit.

2. Za dobu své profesní kariéry jsem získala zkušenosti v oblasti vedení a řízení projektů a spolupráce s tuzemskými i zahraničními partnery a investory. Věřím, že tato zkušenost je dobrým základem pro úspěšnou aktivní činnost ve veřejné správě, kterou bych chtěla v případě svého zvolení uplatnit. Nabízím věcný a nezaujatý přístup k řešení jednotlivých projektů i v každodenní činnosti zastupitele.

3. Velmi mě trápí skutečnost, že se z centra města vytrácí život a obyvatelé města mají málo důvodů a motivace k pohybu a setrvávání uvnitř HK. Není to problém jen našeho města, je to obecný fenomén vzniklý jako důsledek výstavby obchodních center na sídlištích nebo na okrajích měst a vysídlení původních obchodů do těchto lokalit. Řešení je velmi obtížné a nezávisí jen na přání zastupitelů města. Je nejspíš třeba vypracovat poměrně obsáhlou koncepci, jak do centra vrátit život a pro tuto věc zainteresovat i soukromé firmy a majitelé nemovitostí z vnitřní městské zástavby ke společnému postupu v řešení. Měli bychom nabídnout obyvatelům města důvod, proč jít na Velké náměstí, projít se třídou Karla IV. nebo pěší zónou z Masarykova náměstí. Jako minimální prvotní počin vidím v podpoře kulturních, sportovních, společenských a zábavních projektů pořádaných na volných prostranstvích v centru města, třeba formou finančních pobídek, snížených nebo nulových nájmutů, využití zelených a parkových ploch k volnému pohybu dětí, sportovců a celých rodin na čerstvém vzduchu – jak je tomu zvykem v zahraničí.

Ing. Vlastimil Ondráček

1. V Hradci Králové jsem se narodil a s rodinou tu žiji i pracuji, a proto mi není jedno, jak se toto město bude dál vyvíjet a jakým směrem. Rád proto přispěji s rozumnými lidmi kolem sebe svým dílem k tomu, aby se povedla dobrá věc, než abych na veřejných fórech musel kritizovat kroky, které se mi nelíbí, a pouze přihlížel. Nerad bych, aby se rozvoj jednoho z nejhezčích měst ubíral jiným směrem, než je tomu teď. Kandiduji tedy proto, abych pomohl svým hlasem, tedy alespoň jednou sedmatřicetinou, k tomu, aby se tu lidem žilo dobře. Pokud bych dostal důvěru potřebného počtu voličů a v zastupitelstvu usedl, pak bych svou aktivitu ve vrcholném orgánu města rád směřoval do pokračování obnovy dětských hřišť, městského mobiliáře a rozvoji sportovišť, o což se snažím i ve svém občanském povolání. Okolí, ve kterém se denně zcela automaticky pohybujeme, je, ať chceme nebo ne, naší součástí a vizitkou, a na tom mi osobně záleží.

2. Zkušenost v zastupitelstvu a občanské povolání, které mne nutí být denně mezi lidmi, jimž mohu kromě pomoci i objasnit určitá rozhodnutí, je pro mne neocenitelnou devizou. V rámci svého povolání spolupracuji s komisemi místních samospráv, snad se společně daří nalézat vhodná řešení těch opravdu místních problémů. Dokážu na problém hledět z více úhlů pohledu a snažím se počiny hodnotit racionálně a bez emocí. Věci nejsou jen černé nebo bílé a kompromis občas bolí. Rád bych, aby na svět přicházely ty nejméně bolestivé a zároveň přijatelné kompromisy.

3. Jak vnímám Hradec Králové? Pro mnohé Hradečáky to jsou nejspíše drobnosti, ale i tady ve městě platí, že velké věci jsou složeny z těch drobných. Jinými slovy, oproti některým srovnatelným městům je Hradec Králové opravdu čistým, uspořádaným a krásným městem. Není to však samo sebou. Tráva se sama neposeká, silnice se samy nepostaví, žárovky v lampách nad bulvárem je třeba každou zvlášť vyměnit, aby plnily svůj účel. Každý prvek dětského hřiště, kterých tu máme 60, je pečlivě upevněn a kontrolován, stejně jako každá tryska mlhoviště a fontány. Chůze pod nádhernými i když starými stromy lemujícími stezky a cesty by nebyla bez intenzivních kontrol a péče takto bezpečná. A právě tyto pro mnohé lidi samozřejmě drobnosti, ze kterých se skládá to „něco“ pěkného, co nás tu drží, mají na svědomí technické služby, kde pracuji a které nabízejí práci velkému počtu Hradečáků. Kdo nic nezkaží, nic nedělá, ale také nedocílí těch velkých věcí a nevrhá se do velkých výzev.

Vážený spoluobčané,
zajímá vás co, jak a proč se v uplynulých čtyřech letech událo v našem městě?

Chtěli byste se dozvědět, co nového se chystá? K vašim dotazům a připomínkám se opět rád v příštím čísle, které vyjde 11. září, vyjádřím.

Pište na adresu: zdenek.finek@tiscali.cz.

Pomalou se loučíme s příjemným obdobím prázdnin a dovolených. Věřím, že posloužilo hlavně k odpočinku a regeneraci sil, poznávání nových míst v zahraničí anebo „možná překvapivému“ zjištění, jak hezkou krajinu máme v naší zemi či v nejbližším okolí města.

Aby návraty do svého města byly návraty domů, rozhodnou také ti, jimž v nejbližším období svěříte správu města. I tady vám přeji správnou rozvahu.

Zdeněk Fínek

Budte s námi zodpovědní a aktivní

Při tvorbě programu chceme také využít všechny rozumné připomínky Hradečáků. Na naší adrese info@hdkhk.cz proto čekáme i na vaše podněty k uvedeným okruhům. Naši lidé, kteří se konkrétním tématem zabývají, je případně zapracují do volebního programu.

TÉMATICKÉ OKRUHY PRO VAŠE PŘIPOMÍNKY

Hradec Králové / DOPRAVA

Hradec Králové / ROZPOČET

Hradec Králové / BEZPEČNOST

Hradec Králové / KULTURA

Hradec Králové / SPORT

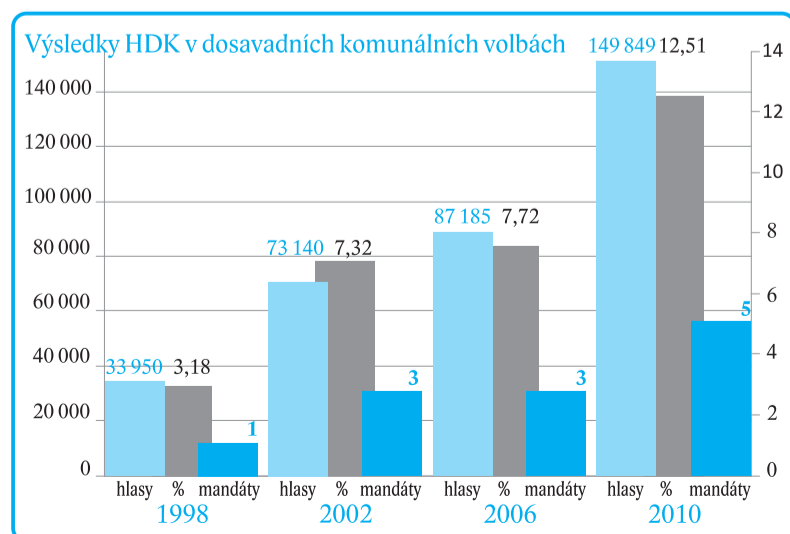
Hradec Králové / GRANTY

Hradec Králové / EVROPSKÉ DOTACE

Hradec Králové / ZELENĚ

Hradec Králové / TURISTIKA

Hradec Králové / ŠKOLSTVÍ

Zeptali jste se mě...

Dotazy a odpovědi:

OTÁZKA:

Zajímalo by mě, zda byste byl ochoten převzít osobní záruku a dohled nad otevřením cyklostezky Hradec Králové - Kunětická hora. Rád bych po ní jezdil. Pořád mi není jasné, kdy se začne stavět a kdy se po ní začne jezdit. (Pavel Sýkora)

ODPOVĚĎ:

Pane Sýkoro, také bych po ní rád jezdil. V současné době je podána žádost o územní rozhodnutí na úseky HK – Vysoká a Dříteč – Němčice. Nejproblematičtější úsek, Vysoká – Dříteč, se s ohledem na nesouhlas majitelů pozemků překresluje na pravý břeh Labe, žádost proto ještě nebyla podána. Pak už zbývá jen trasa Němčice – Ráby. My, jako město, zodpovídáme společně s Královéhradeckým krajem za část cyklostezky až na okraj Vysoké nad Labem, odtud je už na řadě Pardubický kraj. Pokud bude letos schváleno územní rozhodnutí na náš úsek do Vysoké, což se v tuto chvíli jeví jako reálné, bude možné zahájit stavbu začátkem roku 2016. Podmínkou je vydání stavebního povolení a uspořádání výběru zhotovitele formou soutěže. Pevně doufám, že se po ní na podzim v roce 2016, nejdříve na jaře v roce 2017, společně projedeme. Určitě Vás pozvu na společnou projížďku. Záruku mohu těžko poskytnout, ale osobní dohled slíbím rád, věřím, že k tomu budu mít po volbách příležitost.

OTÁZKA:

Všechny chodníky ve Věkoších jsou porostlé travou a je na nás majitelích nemovitostí se o ně starat. Mnohdy už s ohledem na věk nemůžeme nebo je to obtížné. Chodníky jsou navíc ve velmi špatném stavu, porostlé travou, o její likvidaci se musím starat sama, po urgenci se proženou dva muži s postříkem, ale stejně je to spíše na nás. Rovněž péče o chodníky jako takové v okrajových částech města je špatná. Také připomínám nutnost kryté zastávky MHD na konečné v Truhlářské ulici. (Jaroslava Pácalová)

ODPOVĚĎ:

Paní Pácalová, vezmu to odzadu, zastávka MHD v Truhlářské je vytipována jako jedna z pěti nejpotřebnějších v Hradci Králové, měla by být postavena ještě letos, nejdříve příští rok. Finančně je zajištěna.

Dotaz na údržbu chodníků – Technické služby našeho města mají svůj plán rekonstrukcí chodníků pro všechny lokality. Je jich ale poměrně hodně, chtěl bych do budoucna, aby byl plán jasný a čitelný, aby se občan dočetl, kdy se právě jeho chodník bude rekonstruovat s výhledem na několik let.

Stran zarůstání chodníků – není to problém jen u vás na Pouchově, tam budou muset Technické služby přidat opět s jasným rozpisem v časovém rozvrhu.

OTÁZKA:

Pane doktore, blíží se konec vašeho volebního období. Nevím jak kdo, ale já považuji za vhodné vám za vše poděkovat. A nebylo toho málo. Moc bych vás ještě prosil, abyste něco udělali s restaurací Ricochet u nás v Labské II, je tam do noci strašný nepořádek. Ještě také chodník z velkých dlažek před naším domem k zastávce je velmi rozbit. Chci vám ještě napsat, jak mne rozesmál plakát jednoho z členů ODS, jak udělá vše pro to, aby ISP zmizel. (Josef Svášek)

ODPOVĚĎ:

Pane Svášku, restaurace Ricochet patří mezi problémové, děkuji za upozornění, bude nutné tam zesílit kontroly městskou policií. Opravu chodníku dokážeme zařídit prostřednictvím Technických služeb. K plakátu jednoho z kandidátů a bývalého zastupitele považuji za zbytečné se vyjadřovat. Parkovací systém město nutně potřebuje, s provozovatelem je nutné komunikovat a snažit se posílit vliv na jeho rozhodování. Text hovořící o „léčení“ postrádá smysl, spíše než řešení problému mi připomíná jednu z klasických bajek o tchořovi. Myslím, že zmíněný text na plakátu svědčí o tom, že dotyčný je výrazně lepší lékař než odborník na dopravu.

OTÁZKA:

V minulosti jste se ostře vymezoval vůči jak rozšíření chráněné oblasti Na Plachtě, tak proti tomu aby jednou z forem její údržby byla občasná nekompromisní jízda přestárlé vojenské techniky. Jak se na věc díváte s odstupem?

ODPOVĚĎ:

Musím říct, že stále nechápu nutnost zapojení takové techniky do péče o chráněnou oblast. Vadí mi hodně, že zastánci rozšíření území začali prosazovat svou ideu až po poměrně významné investici města do sítě a plánované komunikace. Na druhou stranu to vypadá, že se zřejmě daří udržovat a rozšiřovat některé vzácné druhy živočichů. Vezmeme-li v úvahu tvrzení skutečných ochránců přírody, jde o evropsky významnou lokalitu. V tomto momentě si umím představit prostor protkat sítě stezek, doplnit tabulemi s popisy druhů, jejich výjimečností a umožnit občanům živočichy pozorovat a fotografovat. Mohla by to pak být velmi dobrá přírodní atrakce našeho města.

OTÁZKA:

Chci využít nabídky vašeho klubu a zeptat se na cirkány v centru města. Srocují se, hlučí, prý dostávají přednostně městské byty v centru, mají zdarma vstup na koupaliště a do MHD? Je to vůbec možné? Jak k tomu přijdeme všichni ostatní? (bez podpisu)

ODPOVĚĎ:

Romové netvoří ani jedno procento obyvatel našeho města. Uvědomuji si plně, že s nimi jsou problémy, které je třeba řešit, i když si za ně v naprosté většině případů mohou sami. Nemají dnes své rodinné struktury, které kdysi fungovaly. Jsou ve velké míře zvyklí na sociální dávky a ve velké většině neusilují o vzdělání, ani o práci. Ale tohle nelze paušalizovat, všichni takoví nejsou. Ti pracovití, kteří se dokážou normálně zařadit do běžného života, se od popsané (bohužel) většiny distancují a ani s nimi nechťejí bydlet. Stává se poměrně často a je to nespravedlivé, že ti slušní si to odnesou právě za ty méně přizpůsobivé.

Tvrzení o jejich zvýhodnění na úkor ostatních občanů na území města jsou nepravdivá. V žádném případě nedostal nikdo z nich přednostně přidělený byt, žijí v některých bytech v centru rovným dílem v soukromých i městských bytech. Pokud bydlí v městských bytech, jsou pečlivě správou nemovitostí sledováni. V žádném případě nemají žádné výhody na koupališti ani v MHD proti ostatním občanům města, to jsou fámy. Je ale pravdou, že často zkoušejí stanovená pravidla porušovat, jízda bez zaplacené jízdenky je jejich velmi častým prohřeškem. Z tohoto důvodu je třeba podpořit ty, co se dokážou normálně začlenit do populace. Na druhé straně je nutné trvale a jednoznačně dávat ostatním najevo, že přizpůsobení se je nezbytné a že za naprostou většinu svých problémů si mohou sami.

OTÁZKA:

Pane primátore, chtěla jsem se zeptat, jestli byste místo vymyšlené vyhlášky o zákazu krmení zvířat v HK, která mimo jiné mezi lidmi strhla vlnu nesouhlasu, se nechtěli zamyslet nad tím, že HK jako velké / bývalé krajské / město se ani není schopno o kolikrát vyhozené nebo zatoulané a všelijak přemnožené /ale vždy za tím stojí zas člověk! / a bůhvíjaké psi a kočky POSTARAT! Mám ráda zvířata, protože jsou bohužel v dnešní době lepší, než někteří lidé a proto když sleduji různé příběhy a právě i útulky v daleko menších městečkách, tak kam se Hradec hrabe... Je zde utulek pro psi - jeho činnost posuzovat nemohu, osobně jsme se s ním nesešla, jen jsem ho hledala na FB, kde v dnešní době se spousta pejsků dobře udá, ale nenašla. O kočky se zde DOBROVOLNE stará p. Smejkalová, která podle jejích slov s vámi na magistrátu opravdu nemá dobré zkušenosti a jen jí házíte klacky pod nohy a nemluví ani o jednání vašich úředníků! Docela ostuda. Je před volbami, tak byste se mohli nad touto otázkou zamyslet a ještě lepší by bylo něco pro to pak i udělat. Myslím, že spousta peněz se dneska vyhadzuje za horší věci, tak udělat něco pro živé tvory by nebylo od věci. Zrovna mě ještě při této příležitosti napadlo, jak neúčelové a nepraktické je tržičství u Tesca, na to kolik to stálo, tak tam prší a fouká na prodejce ze všech stran. Děkuji, že jste si přečetl můj názor a třeba i za odpověď. Nashledanou. (Jana Vytlačilová)

ODPOVĚĎ:

Paní Vytlačilová, konečně se dostávám k tomu, abych vám řádně odpověděl. Já osobně nepovažuji vyhlášky za příliš důležité, více mi záleží na slušném chování lidí vůči sobě navzájem, o což se celý život snažím. Hlavním důvodem pro vznik vyhlášky byla kritická situace kolem přemnožených nutrií v Jiráskových sadech. Ta je i díky jejich krmení moc a moc špatná. Hrozí tam utr-

žení celé špičky soutoku a další devastace. Je přitom známé, že spokojená a nažraná nutrie se mnozí daleko lépe a rychleji než hladová a nespokojená. Navíc je problém dohnat Povodí Labe k odpovědnosti a řešení. Vyhláška nebrání nikomu nakrmit ptáky, kačeny, krmit labutě z břehu a postarat se o vyzáblou a nemocnou kočku. Další problém byl a je s paní ze Slezského Předměstí, která krmí a shromažďuje opuštěné kočky nejen z Hradce Králové, ale i z okolí, například z Orlických hor. Má jich tolik, že znepřijemňuje život sousedům v celé ulici. Její konání se v okolí neseťká s pochopením, vyvolává značnou nelibost všech sousedů a dokonce i některých členů vlastní rodiny. Osobně jsem paní Smejkalové žádný klacek pod nohy nehodil, navíc životní prostřední je téměř čistá státní správa, pouze jsme jí doporučili pohřbit zeměle kočky na hřbitově. Já sám žiju v Hradci Králové skoro 60 let a nikdy jsem opuštěnou kočku nebo pejska nepotkal, aspoň o tom nevím. Jak sama velmi správně píšete, je to v lidech a ne ve zvířatech, každý musí začít u sebe. Co se týká psího útulku, ten funguje velmi dobře, o pejsky je poměrně značný zájem, k jeho provozu jsem neslyšel žádné zásadní připomínky. A pokud nemají, jak píšete, facebookové stránky, tak to napravíme.

OTÁZKA:

Pane primátore, zahlédl jsem na facebooku názor jakéhosi pána, který mluví mimo jiné o katastrofální zadluženosti města a hrozícím bankrotu. Co je na tom pravdy? (Josef Navrátil)

ODPOVĚĎ:

Nemá pravdu, myslím, že mu spíše chybí informace a tak říká polopravdy, možná je říká i přes to, že informace má. Hradec Králové patří k nejméně zadluženým statutárním městům naší země. Máme sice v současné době zhruba 800 milionů v úvěrech, které vyžadují postupně se snižující splácení úvěru od 50 milionů ročně nyní s další výrazně klesající tendencí, ale pokud to zjednodušíme, tak ve stejné výši máme i volné finanční prostředky. O zdravém hospodaření města svědčí i úroková sazba posledního úvěru na rekonstrukce školních budov, která je cca 0,8% nad příborem ČNB. To by banka nikdy zadluženému městu s nezdravým rozpočtem neposkytla. Budte v klidu.

OTÁZKA:

Pane primátore, ve vašich předvolebních novinách jsem se dočetl při hodnocení koalici spolupráce, že největším zklamáním pro Vás byla TOP 09. Protože jsem je v minulých volbách volil, zajímalo by mne, jak jste k tomuto názoru došel. (František Malý)

ODPOVĚĎ:

Dobrý den, jste pozorný čtenář a rád Vám odpovím. Po volbách v roce 2010 nastalo v Hradci Králové velmi složité vyjednávání o sestavení koalice, táhlo se skoro 3 měsíce. Výsledkem byl vznik 21členného koaličního seskupení z 5 subjektů. Na základě dohod jsme jako Hradecký demokratický klub postoupili TOP 09 jedno místo v radě města, což plně neodpovídalo volebním výsledkům. Doufali jsme, že to bude kvitováno jako vstřícné gesto a výsledkem bude dobrá vzájemná spolupráce nejen mezi námi, ale i s ostatními partnery. Jak jsem ale již minule uvedl, dva radní za TOP 09 (paní Jaklová a pan Nádvořník) měli postupně čím dál více problémů respektovat miněni koaliční většiny a v některých klíčových hlasovacích společný názor nepodpořili. Připadalo mi to, že spíše sledovali vlastní zájmy. Vedlo to postupně až k jejich odchodu z TOP 09 a tím pádem pochopitelně i z koalice. To nám pak způsobilo velmi vážný problém při hlasování v zastupitelstvu. Moje kritická připomínka se tedy týká zejména postojů těchto 2 radních, nikoliv pánů Vedlička a Sommera, jejich práce po celé volební období si vážím. Ale většina jednoho hlasu v zastupitelstvu, to byl velký problém, který skutečně vznikl rozštěpením klubu TOP 09.

Zdeněk Fínek
primátor města

PŘIPOMÍNKA:

Vážený, reaguji na vaši nabídku o vyjádření se k jednotlivým úsekům činnosti města Hradce Králové. Velice si vážím toho, jak město přistupuje k nemalé části obyvatel, kteří jezdí na kole. Vznikají nové cyklostezky, ale na ty staré se dosti často zapomíná. Např. nadjezd směr ČKD. Dále bych chtěl požádat o zimmí úklid sněhu chodníků bočních ulic ulice Jablonořová. Děkuji za pochopení a přeji klidné a hezké dny.

(Jiří Kubát)